

ВІСНОВОК

рецензента

доктора педагогічних наук, доцента Паньків Людмили Іванівни
про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації

Ван Ся

«Формування художньо-виконавської самоефективності майбутніх

учителів музичного мистецтва у процесі вокального навчання»,

поданої на здобуття ступеня вищої освіти доктора філософії

за спеціальністю 014 Середня освіта (музичне мистецтво)

Дисертацію присвячено теоретико-методичному дослідження проблеми формування художньо-виконавської самоефективності майбутніх учителів музичного мистецтва у закладах вищої освіти.

У дисертації Ван Ся застосовано міждисциплінарний підхід до визначення сутності і змісту художньо-виконавської самоефективності майбутніх учителів музичного мистецтва, обґрунтування структури та критеріїв сформованості досліджуваного феномена; розроблено, обґрунтовано та експериментально перевірено методичне забезпечення формування означеної якості у студентів закладів вищої освіти музично-педагогічного профілю.

Актуальність теми дисертації зумовлена тим, що проблема формування художньо-виконавської самоефективності фахівців музично-педагогічної освіти вивчена недостатньо. Зокрема, бракує цілісних системних досліджень цього феномена в контексті фахового навчання майбутнього вчителя музичного мистецтва, успішність професійного становлення якого передбачає не лише набуття системи фахових музично-педагогічних компетенцій, а й досягнення достатньо високого рівня художньо-виконавської підготовки.

Самоефективність учителя забезпечує активізацію педагогічних впливів на результати навчання учнів, на їх морально-естетичні почуття, художньо-ціннісні орієнтації, духовно-творчий розвиток, сприяє ефективності впровадження інноваційних технологій в освітній процес. Тому теоретико-експериментальне дослідження проблеми формування художньо-виконавської самоефективності майбутніх учителів музичного мистецтва є важливим та актуальним.

Метою дисертаційного дослідження є науково-теоретичне обґрунтування, розробка та експериментальна перевірка педагогічних умов та методики формування художньо-виконавської самоефективності майбутніх учителів музичного мистецтва в процесі вокального навчання.

Зазначена мета передбачала необхідність постановки і вирішення низки завдань, у процесі вирішення яких автором з'ясовано, вивчено і критично схарактеризовано стан дослідженості обраної проблеми в контексті гуманітарно-педагогічного знання; визначено сутність, зміст та структуру поняття «художньо-виконавська самоефективність вчителя музичного мистецтва»; розроблено критерії, показники та рівні сформованості художньо-виконавської

самоекспективності студентів в галузі вокального мистецтва; визначено та обґрунтовано педагогічні умови та змодельовано методику формування художньо-виконавської самоекспективності студентів в процесі вокального навчання; експериментально перевірено педагогічні умови та поетапну методику формування художньо-виконавської самоекспективності майбутніх учителів музики в процесі вокального навчання.

Для досягнення мети дослідження та розв'язання поставлених завдань було використано *методи*: *теоретичні* - аналіз наукової літератури, її систематизація та узагальнення з метою визначення та обґрунтування поняття “художньо-виконавська самоекспективність”, розкриття специфіки виконання музики учителем в учнівській аудиторії, розробки та обґрунтування принципів, педагогічних умов, методики формування художньо-виконавської самоекспективності майбутніх фахівців у процесі вокального навчання та розробку; *емпіричні* - педагогічне спостереження, тестування, анкетування, проведення бесід та інтерв'ю, констатувальний та формувальний експерименти з метою виявлення результативності експериментальної роботи; *статистичні* – математичних обчислень результатів експериментального дослідження для досягнення їх вірогідності; *екстраполяції* – для поширення висновків щодо педагогічних умов та методів формування художньо-виконавської самоекспективності майбутніх учителів музичного мистецтва у процесі вокального навчання.

Об'єктом дисертаційного дослідження є процес професійно-педагогічної підготовки майбутнього учителя музичного мистецтва. **Предметом** дослідження є методика формування художньо-виконавської самоекспективності майбутнього учителя музичного мистецтва у процесі вокального навчання.

Наукова новизна отриманих результатів дослідження полягає в тому, що *вперше*: актуалізовано проблему самоекспективності учителя музичного мистецтва в контексті виконавської діяльності; визначено сутність, зміст, структуру, функції художньо-виконавської самоекспективності, а також критерії, показники та рівні її сформованості як суттєвої професійної якості, що передбачає досягнення впевненості учителя музичного мистецтва у своїх виконавських можливостях та перспективах професійного саморозвитку; розроблено, теоретично обґрунтовано й експериментально перевірено організаційно-методичну модель формування художньо-виконавської самоекспективності, що базується на акмеологічному цілепокладанні професійного самовизначення студентів.

Подального розвитку дістали ідеї діяльнісного, персоналізаційного та креативно-спрямованого забезпечення професійної підготовки педагогів-музикантів, методичні засади їх вокального навчання.

Теоретичне значення дисертації полягає у подальшому розвитку та вдосконаленню системи професійно-педагогічної підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва в закладах вищої освіти.

Практичне значення одержаних результатів пов'язане з можливістю їхнього використання у подальших наукових дослідженнях. Основні положення, отримані результати та висновки дисертації можуть модифікуватися і

використовуватися в багаторівневій підготовці студентів навчальних закладів мистецько-педагогічного профілю як України, так і Китаю для збагачення змісту та вдосконалення навчально-методичного забезпечення вивчення студентами музично-педагогічних педагогічних дисциплін, удосконалення виконавської практики, створення наукового підґрунтя для розробки рекомендацій з формування художньо-виконавської самоефективності майбутніх учителів музичного мистецтва у процесі вокального навчання, а також при організації самостійної та самоосвітньої діяльності студентів вищих закладів освіти мистецького профілю.

Текст дисертації викладено доступною мовою, сучасним науковим стилем з критичним аналізом та висновками. Основні положення та висновки дисертації отримані автором самостійно.

Результати дослідження повною мірою відображені у 8 публікаціях автора, з яких 3 – одноосібних у фахових виданнях України, 1 – у зарубіжному періодичному виданні, індексованому в міжнародній науковій базі Web of Science (у співавторстві), 2 – у зарубіжних монографіях (у співавторстві), 2 одноосібних – у збірниках матеріалів науково-практичних конференцій. Особистий внесок здобувача в статтях, підготовлених у співавторстві, полягає у розкритті значення та педагогічних підходів до формування художньо-виконавської самоефективності в системі вокальної підготовки студентів, у висвітленні змісту педагогічної роботи означеного напрямку.

Дисертація Ван Ся «Формування художньо-виконавської самоефективності майбутніх учителів музичного мистецтва у процесі вокального навчання» є цілісним завершеним дослідженням, що відповідає вимогам Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44 і може бути подане до захисту в разовій спеціалізованій вченій раді.

Рецензент:

доктор педагогічних наук, доцент ,
професор кафедри педагогіки мистецтва
і фортепіанного виконавства
НПУ імені М.П.Драгоманова

